

Nr 221.

Av herrar **Pettersson** i Rosta och **Andersson** i Vigelsbo, *angående lika personell beredskap för män och kvinnor i statstjänst till Sveriges försvar m. m.*

Omsorgen om fosterlandets fred och frihet ålägger svenska män i stor utsträckning en värnpliktstjänstgöring till rikets försvar, som för många innebär en icke obetydlig uppoffring. En annan sak är, att den värnpliktige, som avser att inträda i statens tjänst, alltid måste räkna med att senare nå anställning och därför alltid erhålla kortare tjänstetid än den, som icke behöver sätta till tid för utbildning i försvarets tjänst.

De senaste årens lönerogleringar ha genomgående verkat i riktning att ge kvinnor i statens tjänst lika lön som männen. Rättvisa grunder kunna under sådana förhållanden anföras för att kvinnor i statstjänst även få göra fäderneslandet tjänst i samma utsträckning, exempelvis inom sjukvården. Friheten från värnpliktsövningar medför annars en privilegieställning, som möjliggör för den, som åtnjuter sådan frihet, att vid befordran med tjänstetidens rätt gå före en jämnårig med motsvarande utbildning, vars tid tagits i anspråk för fullgörande av övningstid och repetitionsmöten.

Riskerna för ofred äro nu så stora att man enligt mångas uppfattning icke bör försumma de möjligheter som kunna förefinnas att för ernående av förbättrad försvarsberedskap tillvaratagas. Om denna uppfattning är riktig borde anledning föreligga att taga under övervägande i vad mån kvinnorna i statstjänst på vissa områden skulle vara särskilt skickade att fylla riksförsvarets behov.

Vid våra sjukvårds- och andra allmänna inrättningar förefinnes för närvarande stor brist på så väl sjuksköterskor som annan personal. Här skulle otvivelaktigt efter inhämtande av nödig utbildning många kvinnor under fortsatt »övningstid» kunna göra god nytta. Den kunskap om sjukvård m. m. som de inhämta kunde vara till gagn i livet. Vid krigsutbrott skulle den vara av ovärderlig betydelse.

Möjligen skulle en rättvisare sakernas ordning även kunna ernås om de, som fullgjort sin värnpliktstjänst, vid statsanställning på olika områden finge tillgodoräkna sig den tid de sålunda uppoffrat för staten såsom tjänstetid.

En annan möjlig tanke vore om man från de statsanställdas tjänstetid, som icke fullgjort värnpliktsövning, frånräknade viss såsom rättvis beräknad tid. Så skulle man kunna undgå att ge dem handikap före andra, som fullgjort sin värnplikt i fosterlandets tjänst.

Under åberopande av anförda synpunkter hemställes,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära utredning avseende att under beaktande av riksförsvarets intresse bereda lika skyldighet för män och kvinnor i statstjänst att offra tid och möda till Sveriges försvar samt att undanröja orättvisor att den, som icke fullgjort värnpliktstjänst, i statens tjänst erhåller ett försteg i förhållande till i övrigt likställd, som fullgjort denna skyldighet.

Stockholm den 21 januari 1939.

Ivar Pettersson
i Rosta.

Sven Andersson
i Vigelsbo.